

se loči od nekaterih mojstrov te vrste, ki se pri duhovni mizi sedeči, še ne prekrizajo.

Gospodarske stvari.

Zakaj krave tolikokrat izvržejo?

Ako krava izvrže, je uzrokov cela vrsta. Kdo je kriv? Gospodar ali dekla, pastir, krava sama ali celo bik? Nato je v posameznih slučajih težko odgovoriti. Največkrat pripomore vsak svoj delež in nesreča se ne da odvrniti. Dekla se jezi, če krava noče rada mleka dajati ali če zavoljo sitnih muh z glavo, nogami in repom okoli sebe ometa, če mirno ne stoji, in to svojo jezo spušta dekla navadno s stolom po rebrih ubogega živinčeta. Nič boljše včasih ne ravna hlapec. In še celo pastir zakrivi v tem oziru prav mnogo, če breje krave preveč naganja in tira. Pa to še ni vse. Tudi gospodar mora skrbno paziti, da se ne prigodi breji kravi v petem, šestem in sedmem mesecu nič, kar bi ji škodovalo; posebno mora na take paziti, ki se vpregajo mesto volov v plug ali pred voz.

To so zunanji uzroki, da krave tolikokrat izvržejo. A še večjo škodo napravljajo znotranji, to so navadno bolezni v prebavljanju, v raztekanju krvi, v črevih itd. Gostokrat povzroči take notranje bolezni slaba, spridena klaja. Če se seno ni po letu prav posušilo, začne po zimski gniti in prhniti. Tako slabo seno še velja za junce in vole, a za breje krave ni več!

Tudi jednostransko polaganje ni zdravo; to je, če se kravi vedno le krompir, tropinje ali kaka druga klaja sama brez premembe daje. Moka, ki je spridena, zmazle in gnile reči naj se nikar ne polagajo, če noče gospodar precejšnje škode trpeti. Nesnaga v jaslilih, v posodah, iz katerih krava je in pije in v hlevu sploh, slaba voda, preveč soli itd. je tudi mnogokrat že povzročilo, da je izvrгла.

Dostikrat pa je hlev že sam na sebi kriv, da se take nesreče prigodijo. Če namreč tla niso ravna, ampak preveč nazaj visijo, ni nič čudnega, če se kravi kaj prigodi. Taka tla se morajo poravnati vsaj nekoliko s tem, da se zadaj več stelje natrosi. Še boljši pa je, če se celo vnovič predelajo in poravnajo, ker tudi stelje kmetu navadno ne preostaja in ker ne izda mnogo. Celo kamenje se še nahaja v hlevih kot tlak. Če je gladko, še ni take nevarnosti, a če je prerobato, ga le kaže brž ko mogoče odstraniti. Stelja in listje ne more vsega storiti, da bi se kamenje ne poznalo.

Mnogokrat so hude bolezni uzrok, da krave izvržejo, na priliko bolezni na parkljih, volčič ali sajevec v gobci i. dr. Celo biki in njih bolezni so včasih uzrok, na katerega le malokdo ali nihče ne pomisli.

Dosti uzrokov je torej in srečen je, kdor se vsem obrani. Tudi še ni toliko škode, če se nezgoda enkrat pripeti. A to je le malokdaj, kajti je stvar — nalezljiva. Dostikrat se je že primerilo, da v hlevu, v katerem je jedna krava izvrгла, ni pri tem ostalo, ampak da so celo nekaj let še druge izvrgle. Tudi podeduje se ta slabost pri kravah in se prav težko odpravi. Živina se mora do cela premeniti, hlev prenoviti ali vsaj do dobrega osnažiti in v prihodnjici mora gospodar prav vestno paziti, da se mu bolezen ne prikrade h kravam. Če izvrže krava pred sedmim mesecem, pride mladič vsikdar mrtev na svet, če po 230. dnevu, odkar je breja, se včasih tele še ohrani pri življenju, a le težko.

V novejšem času celo trde preiskovalci v tej zadevi, da so bakterije, ki povzročujejo in pospešujejo take nezgode. In če pridejo te bakterije od jedne krave na

drugo, preseli se z njimi tudi bolezen in tako se zgodi, da krave, ki stoje v enem hlevu, brez vsekakih zunanjih ali notranjih vzrokov kar zaporedoma izvržejo. — Gospodar popravlja hlev, prenavlja klajo in steljo, povprašuje hlapce in dekleta, kupuje zdravila, vse nič ne pomaga, teleta le ne dobi zdravega ali o pravem času na svet. V takem slučaju, v katerem storijo vsi pri hiši svojo dolžnost, je le morebiti uzrok pri bakterijah.

Sejmovi. Dne 21. novembra pri Sv. Juriju ob Tabru, pri Sv. Juriju ob Ščavnici in v Slov. Bistrici. Dne 23. nov. v Arnovžu. Dne 24. nov. pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Dne 25. nov. v Ločah in v Kanizi pri Ptuj. Dne 26. nov. na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Dopisi.

Od Svetinj pri Ormožu. (Vojaško veteransko podporno društvo.) V god sv. Leopolda se je vršila pri nas nenavadna slovesnost. Obhajali smo namreč začetni ali rojstni dan tega društva, katero se je osnovalo v dobrohotni namen, skazovati udom svojim, kakor tudi drugim zaslužnim osebam pogrebno čast, oziroma pomoč v slučaju uboštva in bolezni. Društvo, ki šteje v začetku 70 rednih in 15 podpornih udov, zbralo se je pred župniščem in okrašeno z društvenimi znamenjem, zeleno-belimi, na koncu z zlatimi zobci, čez ramo pripetimi, trakom se je podalo od tod, na čelu sv. križ, spremljano od dveh č. gg. duhovnikov v procesiji v cerkev k službi božji. Domači g. župnik so imeli pridigo, oziroma slavnostni govor, v pomenljivih besedah, da ga, smelo rečem, najspretnейše pero bolj živo opisati ne more. Posebno so društvu priporočali zlato geslo »Vse za vero, dom, cesarja«. Po sv. maši, katero so darovali č. g. Sajnkovič, bilo je darovanje okoli oltarja, in med tem svirala je godba konečno tudi cesarsko himno, za tem pa se je podalo društvo v procesiji pred župnišče, da izreče č. gg. duhovnikom prisrčno zahvalo in od tod podali smo se k običnemu zborovanju v šolske prostore. Tukaj je imenovalo društvo z velikim navdušenjem zaslužna gospoda, župnika J. Bohanca in majorja L. Janžeka za častna uda. Besede gospoda načelnika ganile so celo društvo tako, da smo veselo trikratni »živi« zaklicali naši presvetli cesarici in Habsburski hiši. Za tem pobrala se je vstopnina in udnina, zapisalo se še nekaj novih udov in tako se je končala prva slovesnost in zborovanje. — Ker ima to društvo v resnici blag namen, skazovati v prvi vrsti društvenikom, kakor tudi drugim zaslužnim osebam pogrebno čast, oziroma pomoč v slučaju uboštva in bolezni, zato si v imenu društva dovoljujem, vabiti k udeležbi tudi doslužene vojake iz širje okolice. Redni ud more biti vsak doslužen vojak, ki vplača 1 krono vstopnine in 5 kr. na mesec ali 60 kr. udnine na leto, podporni ud pa plača najmanj 2 kroni na leto. Društvo si bode, kadar dopustijo gnotne razmere, omislilo tudi društveno opravo ali uniformo. Podrobnosti se izvejo pri načelniku pri Svetinjah. Zapisnikar.

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Nova šola.) Veselje je bilo na licu marsikaterega našega občana brati, ko se je dovršilo proti sredini pretečenega meseca zadnje delo na novem šolskem poslopu. Največja radost pa se je pokazala v nedeljo, dne 25. oktobra; že prejšno večer in zgodaj v nedeljo je naznanjevalo pokanje topičev slovesnost, katera se je ta dan tukaj vršila. Več ljudij, kakor navadno, zbralo se je ta dan okoli cerkve in novega šolskega poslopja, radostno že pričakajoč one gospode, kateri bi naj to svečanost s svojo prisotnostjo

počastili. Bilo je o polu devetih, kar pridrdra kočija, v kateri sta se pripeljala gospod šolski nadzornik H. Schreiner s svoje blago soprogo in g. dr. Janko Bezjak, šolski nadzornik lenarskega okraja. Kmalu potem smo zapazili drugo kočijo in imeli smo čast pozdravljati našega veleč. g. dekana J. Fleka iz Jarenine. Po njih dohodu smo se podali v cerkev; po cerkvenem opraviilu se je začelo blagoslovljanje nove šolske zastave; po cerkvenem obredu podali smo se proti novemu šolskemu poslopju, katerega so nam naš g. dekan blagoslovili. To dokončavši, razložili so nam g. dekan uzrok in pomen tega blagoslovljanja. V svojem govoru so prosili stariše, kako naj za svoje otroke skrbijo, zopet vzpodbujali otroke, kako naj svoje stariše in učitelje lepo ubogajo, zdaj g. učitelje, kako naj vzajemno delujejo v korist svoje občine. Temu je še sledil govor g. nadzornika. Nato podá g. nadzornik ključé g. nadučitelju F. Šijancu, kateri nas je med drugimi besedami navduševal povzdigniti naše oči na podobo Njih veličanstva; in kot zvesti Avstrijanci smo skazali našo udanost z mogočnimi »živijo« klici in s petjem cesarske pesmi. Nato nam je deklamovala učenka tretjega razreda krasno pesem »Avstrija moja« in poslednjič nam je še prednašal deček v imenu vseh učencev in učenk lepo zahvalno pesem. Naj se ta nova šola tudi močno razvija v korist našega naroda!

Od Sv. Trojice v Slov. gor. (Odhodnica.) Da naši tržani hvaležnost ne samo v pomenu, nego tudi v dejanju poznajo, pokazali so dne 10. novembra. Veljalo je namreč, ne samo pri Sv. Trojici nego v cellem okolišu priljubljenemu zdravniku g. Deaninu, kateri se je po tukajšnjem 22letnem plodonosnem delovanju od tržanov ločil in poslovil, ter se k Sv. Juriju na Ščavnici kot distriktni zdravnik podal. Požarna bramba, katere ud in društveni zdravnik je ves čas svojega tukajšnjega bivanja bil, napravila je njemu na čast bakljado. Kaj čarobno so se svetili posamesni hrami, ko so požarniki iz svoje orožarnice, njim na čelu godba, z gorečimi bakljami skoz trg proti stanovanju gosp. Deanina šetali. Prišedši do hrama, je pozdravil g. podnačelnik gosp. Deanina, zahvalivši se mu za neumorno delovanje društvu na korist ter mu želel na njegovem novem domu istega zaupanja in istega prijateljstva, katero je tukaj užival in ga povabil kakor tudi njegovo veleceenjeno obitelj na odhodnico, prirejeno v prostorih g. Steinbauerja. Tudi tukaj se je pokazala priljubljenost g. Deanina. Prostori so bili celo napolnjeni. Prvi po prime besedo tovariš slavlencev, zdravnik g. Ryženski, potem g. Golob in g. Jurančič. Želeč, da bi se gosp. Deanino še mnogaja leta pri Sv. Juriju tako plodonosno in čilih močij deloval, smo mu proti polnoči roko podali z zagotovitvijo na kratko svidenje in da nam ostane nepozabljiv.

Od gornje Savinje. (Žganjepitje) se jako pospešuje tam, kjer imajo v gostilnicah pravico, na drobno točiti žganje. Tu vidiš prizore, da se ti studi do tacih ljudij, ki se, podobni najneumnejši živini, valjajo tam po klopih in pod mizo, ali ki ležé za kakim voglom z izbuljenimi očmi, ne vedoč, kaj se z njimi godi. Studi se ti pa tudi do gospodarja, ki ne vé mere svojim pivcem, ter le gleda, da bi slehern krajcar iz žepov ubogih pijancev izvalil. Koliko revščine, koliko nemira in nejevolje v družini si tak gladen gostilničar naloži na svojo dušo, koliko škode in jeze napravijo vzniki svojim gospodarjem, ki v takih gostilnicah dobé preveč te hudiceve pijače! In taka gostilnica se je odprla nekje med postajo Rečico in Mozirjem, kjer toči prav na debelo dotični gostilničar po svoji natakariči — dvomljive pravdnosti — zbrljano sladko pijačo, ki jo vzniki »urška« imenujejo. No, in zaradi te »urške« je že marsikatera žena noči prejkala, je že mnogo gospodarjev s svojimi

hlapeci imelo prepire, celó iz službe je že več hlapcev odpuščenih, ker so od »urške« pijani, hudo poškodovali na premoženju dotične gospodarje. — Mislite, da se taki gostilničarji menijo za vse to, ka-li? Dobičkazelnost zatre vse blage čute, in vesti sploh ti ljudje nimajo, če jo pa imajo, je že zavsem kosmata. — Se-li ne da nič storiti za omejitev tega ostudnega žganjepitja? Opozarjamo dotično c. kr. politično oblastnijo in c. kr. žandarmerijo na to beznico!

Iz Krapja ob Muri. (Oskrumba mrliča.) K notici v zadnjem listu o najdeni utopljenki v Muri, naj še dostavim zločinski način, kako so ravnali trije divjaki z mrtvim truplom nesrečnice. Slekli so truplo, sneli mu prstane in okrasje ter tako pripeljali onkraj Mure. Razun tega so še ravnali s truplom takó, da mi brani čut sramožljivosti, to povedati. Ti trije zlobneži so bili: neki kovač, ki se klati rajši po hosti, nego da bi delal; ta je bil najhujši; drugi je bil nemaren, že često zaprt mlinar, tretji pa je bil zanikern kmet, katerega čaka kmalu boben. Vsi trije so s Krapja, kar je silno sramotilno za to pošteno vas. Vsi trije so tudi iskreni prijatelji smrdljive žganjice. Tukaj zopet vidimo, kako človeka poživini ta ostudna pijača. Nič veliko boljši niso pa tisti, kateri so bili priče tega dogodka, pa niso tega javili sodišču. Upam pa, da bode te izvrške človeške vendar še dosegla maščevalna roka posvetne oblasti.

Iz Središča. (Književno naznanilo.) Vsem onim gospodom, ki me vprašujejo zastran moje zbirke »Narodnih legend za slov. mladino«, tem potem uljudno naznanjam, da mi je prva izdaja te mladinske knjižice že pred letom dnij v vseh zvezkih popolnoma pošla. Zato pa sem podpisane priredil drugo popravljeno in zdatno pomnoženo izdajo, katera zagleda morebiti še letošnjo zimo pri svojem založniku, J. Giotini-ju v Ljubljani in sicer ilustrovana beli dan. Nova zbirka bode obsegala sto najboljših legend, med katerimi je le kakih 40 povzetih iz prve izdaje, ostale pa so nabrane na novo, deloma iz raznih slovenskih listov in knjig, deloma pa iz naroda samega, in še torej do sedaj niso bile nikjer natisnjene. Kdor si želi omisliti navedeno zbirko, obrne se naj svoječasno do nje založnika, gosp. Giotinija, kojemu sem dotični rokopis že izročil.

Anton Kosi.

Iz Šoštanja. (Šolstvo.) Na naši štirirazredni šoli vladajo žalostne razmere. Šolska oblast sicer izvrstno razume na vseh mogočih in nemogočih krajih šole zidati, toliko občin obremeniti vsaj za sedaj z nepotrebnimi stroški, a tega pa ne uvideva, da manjka toliko učiteljskih močij, da je tedaj nemogoče nastaviti na vseh novosezidanih šolah potrebnih učiteljev. Tako lahko naštejemo celo vrsto šol samo na Spod. Štajarskem, ki so ali novosezidane ali povzdignjene v večrazredne, v resnici pa opravljajo zdaj, kakor poprej na dvo-razrednicah eden učitelj, na trirazrednih k večjemu dva ravno tisti posel, kakor poprej v starih šolah. Ali je to pametno in umestno? Lepé stavbe stojijo na pol prazne, občina pa plačuj in — molči. To so res prave Potemkinove stavbe! In pri vsem tem misli naša šolska oblast vedno zopet na nove stavbe, razkrajajo brez vsake potreščine v mestecih in trgih dosedanje šole v dvojezične, kakor da bi to ne bile do sedaj, obrača svoje očetovsko skrbne oči v največje gorske kote, kje bi bil kak ugoden kraj za novo stavbo, kakor da bi cela kopica učiteljev čakala brezposelno z velikim hrepenenjem na nameščenje. Dobro, naj zidajo, naj skrbijo za občni narodni poduk, pa še le potem, ko bodo imeli zadostnih učiteljskih močij! — Tako trpi ta občutljivi nedostatek tudi naša šola. Eden gosp. učitelj, marljiva in izvrstna moč, že boleha žali Bog, pol leta in kakor rad bi, ne more imeti šolskega poduka. Ali mislite, da skrbi šolska

oblast za namestnika? Ona, ki preži na vsako zamujeno uro in kmete občutljivo za to kaznuje, pusti ravnodušnim srcem najbolj obiskovani drugi razred, kjer je redno obiskajočih otrok okoli 130, osiročen. Gosp. nadučitelj ima sicer v svoji skrbi svoj četrti in osiročeni drugi razred, toda vprašamo, ne da bi kratili zaslug prav skrbnega gosp. nadučitelja, so-li to zdrave razmere, in ne trpi pri tem šolski poduk? Trpi, in kako trpi! — V prvem razredu imamo že nekaj let provizorično učiteljico, tretji razred pa ima, hm, neki gospod, o katerem pač želimo, da bi ga vendar kedaj kak ugoden veter kam drugam zanesel. Morda bi dobil pri kakem nemškem pevskem društvu službo kot »Chormeister«. Saj so naši Woschnagg-ovci dosti bogati in si naj nastavijo svojega pisarja za »Vorschusskasse« in za svojo »Lieder-tafel« svojega »Chormeistra«. Mi pač ne uvidimo potrebe, da bi ta posel moral ravno opravljati učitelj slovenskih otrok. Učitelj slovenskih otrok naj bo naše gore list, najmanj pa sme to biti kak — naroden odpadnik!

Z Dunaja. (Podporno društvo za slovenske visokošolce) je zadnje mesece prejelo raznih daril. Iz Novega mesta je g. Milan Škerlj, pravnik, poslal 25 fl. 30 kr. kot polovico čistega dohodka akademije, katero so novomeški visokošolci priredili v korist temu društvu in podporni zalogi v Gradcu. Iz Novega mesta je dalje društvu poslal g. A. Šešek, sedaj jur. cand. v Gradcu, 15 fl. 50 kr., katere so darovali gg.: J. Gerdešič, c. kr. okr. sod. predsednik, dr. Gestrin, c. kr. sodni svetovalec, dr. V. Žitek, odvetnik, po 2 fl., gospodič. Hermina Seidl, posestnica, g. dr. Fr. Detela, c. kr. gimn. ravnatelj, g. Rebek, višji davčni nadzornik, g. J. Seidl, trgovec, g. J. Mohar, ravnatelj pomožnih uradov, g. Perko, trgovec, po 1 fl., nadalje so darovali: gospa Mara Novak, gg. Končan, trgovec, Jos. Mehora, trgovec, J. Trdina, c. kr. prof. v p., Martin Petelin, c. kr. profesor — vsi v Novem mestu, g. Josip Petrič, trgovec v Ljubljani in g. Val. Oblak, trgovec v Novem mestu, po 50 kr. — Slavno hranilno in posojilno društvo v Ptujju je poslalo 20 fl.; slavna ormoška posojilnica 15 fl. — Vč. gpd. Anton Pipan, kaplan c. in kr. mornarice v Pulju, je med tamšnjimi Slovenci, ki ne želijo biti imenovani, nabral 10 fl. Gosp. Alojzij Pavlin, c. kr. živinozdravnik v Rogatcu, je za društvo nabral 7 fl., katere so darovali: Vč. gg. Jožef Tombah, dekan itd., Jožef Cerjak, kaplan, Jož. Trofenik, duh., gg. Aleks. Orožen, davkar, Alojzij Pavlin, živinozdravnik (po 1 fl.) in gg. Frančišek in Ivan Ogrizek, Simon Sekirnik in Jož. Berlitz (po 50 kr.). Vč. gpd. dr. Andrej Karlin, c. kr. prof. v Ljubljani, 3 fl., g. dr. Janko Hočevvar, odv. kand. na Dunaju, 5 fl., g. Jož. Prešern, c. kr. uradnik na Dunaju, 3 fl., g. dr. Kl. Seshun, dvorni in sodni odvet. na Dunaju, 7 fl. (drugo darilo). Na Dunaju so darovali: Gospa Marija Primožič, c. kr. prof. soproga, 5 fl., g. J. Navratil, vodja pomožnih uradov pri najvišjem sodišču, 5 fl., Slovenec, ki ne želi biti imenovan, 20 fl. Iskrena bodi hvala vsem darovalcem! — Dalje darove vsprejema društveni blagajnik vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dovrni kaplan, ravnatelj Avgustineju, Dunaj I., Augustinerstrasse 7.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju je bil grof Banffy. Pravijo, da je zato moral priti na Dunaj, ker je ogerski vladni list »Nemzet« žaljivo pisal o naši vladi. — Državni poslanci so vsprejeli obrtno novelo, s katero pa obrtniki niso zadovoljni, v ponedeljek pa Pattaiev predlog, naj se Ogerski takoj odpove trgovska

in carinska pogodba. Zdaj je v obravnavi Wurmbrandov predlog o deželni zavarovalnici proti ognju. — V nižjeavstrijskem deželnem zboru bodo imeli krščanski socialisti »antisemitsko zvezo«, nacionalci pa »nemško-narodno stranko«. V gospodarskih rečeh bodo skupno postopali.

Češko. V nedeljo so napravili v Pragi omladinici shod, na katerem so tako ostro govorili o tiskovnih razmerah, da je komisar shod razpustil. Ker so nastali izgredi, je policija mnogo oseb zaprla. — V hebskem okraju so ustanovili Nemci zopet novo krščansko-socialno društvo.

Štajarsko. Dvorni svetovalec pri namestništvu, grof Chorinsky, je moral stopiti v pokoj. Bil je izvrsten uradnik, krščanski mož in vešč slovenskega jezika. Njegov naslednik, vitez Freidenegg, pa gotovo ne zna besedice slovenski; dozda je bil pri namestništvu na Dunaju. — Na graške dopolnilne občinske volitve se antisemitje in krščanski socialisti pridno pripravljajo.

Koroško. Nasprotnika Slovencev, beljaškega okr. glavarja Schusterja je 17 občin imenovalo častnim občanom. Ali na komando? — Občina Medgorje je imenovala tudi g. V. Legata častnim občanom. — V Celovcu hočejo za občinske volitve volilno pravico tako razširiti, kakoršna je za državni zbor. — Železnica nižje vrste se bode zidala od Beljaka na visoki Dobrač.

Kranjsko. V nedeljo se je v Ljubljani in Kamniku mudil nadvojvoda Evgen. — V Ljubljani je začel izhajati krščansko-socialni tednik »Slovenski list«; stane 4 fl. na leto. — Umrl je generalni vikar in stolni dekan ljubljanski, dr. Henrik Pauker pl. Glanfeld. — V Rodomljah niže Kamnika se ustanovi pošta.

Primorsko. Koncesijo za grajenje vipavske železnice so dobili slov. vipavski župani. Priborila sta jim to poslanca Alfred grof Coronini in dr. Gregorčič. — Shod društva »Edinost« v Opčini pri Trstu je komisar Vidusso razpustil, ker je hotel edino le laški govoriti, predsednik dr. Gregorin pa tega ni dovolil.

Ogersko. Ministerski predsednik grof Banffy je bojda Fr. Košutu ponujal ministerski sedež, ako ta ne bode več poslanec. No, naš svetli cesar pač Košuta za ministra ne potrebujejo. — Vlado so stale zadnje volitve šest milijonov. Povprek je stal vsak vladni kandidat 30 tisoč goldinarjev. Odkod je Banffy denar vzel, to ga bodo takoj vprašali krščanski poslanci v državnem zboru.

Vnanje države.

Rim. Sv. očetu je pisal abesinski kralj Menelik lepo pismo, v katerem se opravičuje, zakaj da ni na papeževo prošnjo izpustil laških ujetih vojakov; tega je bila kriva italijanska vlada.

Italijansko. Menelik je sklenil z Italijani mir. Mirovne pogodbe so za ošabno Italijo zelo poniževalne: ali je Abesinja postala velevlad ali pa Italija to ni več. — Parlament ali državni zbor se snide dné 30. novembra. Čim potrdi mirovno pogodbo z Menelikom, ga vlada razpusti.

Francosko. Vlada je prepovedala katoliškim škofom se shajati pri tem ali onem škofu. Naučni minister pa je prepovedal učiteljem shode prirejati. Taka je republikanska prostost! — Volilna pravica v senatsko ali gosposko zbornico se bode spremenila — na korist prekucuhov; toda v to senat gotovo ne bode privolil.

Belgijsko. Splošna vojaška dolžnost se ne uvede, ker temu poslanci preveč nasprotujejo. Radi tega je vojni minister odstopil. Torej bodo reveži, večinoma socialisti, še zanaprej morali sami vojaško suknjo nositi.

Nemško. Pozanski deželni barvi rudeče-belo je cesar spremenil v belo-črno-belo. S tem je bojda ondi nemštvo utrjeno. Smešno! — V ponedeljek je bil v dr-